

Christian Heilskov Rasmussen

På Omø er der to befolkningskoncentrationer, havnen og byen. Mellem de to bebyggelser er der for lang afstand til, at de udklædte vil tilbagelægge den. Der er også en vis stejlhed mellem de to befolkningsgrupper, fiskerne og bønderne. Endelig er Omø også ved at blive et gammelmandssamfund, og der er ikke nok aktive folk til at gennemføre skikken. De to førstnævnte grunde er dog nok de væsentligste.

På Agersø er der kun én befolkningskoncentration; der er ret mange unge, og man står ikke splittede som på Omø.

Hvordan kan det nu være, at skikken på Agersø har kunnet bevarer så spontant i en tid, hvor folkloristiske træk andre steder forsvinder eller kunstigt bliver holdt i live? Det er ikke muligt at give et entydigt svar herpå. Muligvis har man i et lille samfund, hvor alle kender alle, og hvor man trods daglige tvistigheder føler sig som én gruppe overfor 'de andre', brug for at komme sammen og besøge hinanden på tværs af de daglige omgangscirkler. Dette er en meget funktionalistisk forklaring og næppe særlig dækkende.

Mange på Agersø er af den mening, at skikken i de sidste par år er taget til. Det skulle blandt andet skyldes den nye færgeforbindelse mellem øen og Stignæs, hvorved familie og venner udenfor Agersø kan komme til denne fest. De nye arbejdsmuligheder for agersøboerne på raffinaderiet og el-værket på Stignæs har også bevirket, at afvandringen fra øen er standset, og man derfor har mange aldersgrupper til at gennemføre skikken.

Hvorledes skikken på langt sigt vil udvikle sig, kan kun konstateres ved fremtidige undersøgelser.

Som et led i den igangværende 'Skælskør-undersøgelse' vil man efter en årrække igen ved observation og spørgeskemaer undersøge skikken: 'at løbe Hellig tre konger' på de to øer, Agersø og Omø. Det vil da være muligt at tegne udviklingen.